

del 7 de febrer al 6 de març de 2007

ICART

josep

Josep ICART (Tarragona, 1928 - 1985)

Josep Icart s'instrueix, seguint una primerenca vocació artística, a l'Escola d'Art de la Diputació de Tarragona. El 1943 obté una beca de la mateixa Diputació. El 1956 guanya la Medalla de Bronze de Pintura Nacional i el 1959 obté el premi de la XII Exposición de Arte de San Sebastián - Donostia - País Basc, data en què passa la frontera del figuratiu a l'abstracció. Viatja a la recerca d'experiències pictòriques a París. El 1969, a Roma, pateix un infart que marcarà definitivament la seva trajectòria. El 1971 comença a treballar com a professor de Tècniques Pictòriques a l'Escola Taller d'Art de la Diputació de Tarragona. El 1974 obté la medalla Tapiró. Captivat pel paisatge mediterrani i particularment per la comarca del Priorat, la seva especial orografia l'inspira en la seva constant i apassionada recerca. Realitza exposicions arreu de tot Catalunya i de l'Estat espanyol i treballa amb un marxant nord-americà. Enamorat de la llum mediterrània, de la salabor del mar i dels misteris de la natura, Josep Icart no és només un artista contemplatiu de la bellesa del paisatge, sinó que esdevé un crític militant del dolor i de les ferides del planeta blau. Ara, després de vint anys de la seva sobtada mort, aquest missatge és més evident que mai, al mateix temps que ens recupera la memòria de la seva figura recentment reivindicada en l'esplèndida antològica que li ha dedicat el Museu d'Art Modern de Tarragona.

HERBES

*Feliç herbei,
tu, seduïnt l'enamorat pinzell
dones causa de mal, i n'ets remei,
a l'agitada vida i desgavell
de color, que, de vell,
torna el pintor cansat home novell,
en tremolors alerta, i un compàs
de llums i formes
dicta l'adient malla del sedàs
i et tanca dins el càrcer de les normes!*

Jaume Vidal i Alcover a Josep Icart

Josep Icart al seu estudi

"Inconformista i autocrític amb el treball, la seva pintura pren de l'abstracció allò que aquesta té de ruptura i trencament amb la tradició anterior i allò que significa d'apropament a l'essència de la pintura mateixa com a llenguatge específic".

Pilar Parcerisas
crítica d'art

Els Munts. 72 x 93 cm. Acrílic sobre tela

lcart mai perd la seva connexió amb el territori, el paisatge no és un bucòlic panorama idealitzat, sinó que pateix de tot el desordre del paisatge contemporani, amb totes les ambivalències que s'aferren a alguna cosa que és immediata.

Jerrilynn D. Dodds

catedràtica Distingida d'Història i Teoria
de l'Art City College de la City University de Nova York.

Poble de muntanya. 65 x 81 cm. Acrílic sobre tela

“La pintura de Josep Icart traspuia una profunda càrrega ideològica i un compromís amb la defensa de la natura i la seva admiració, gairebé mística, per les forces tel·lúriques que venera, respecta i admira. Però és a través de la llum i del color quan estableix un compromís amb el paisatge amenaçat per l’acció humana”.

Francesc Valls-Calçada
periodista i escriptor

S/T. 60 x 73 cm. Acrílic sobre tela

inauguració de l'exposició:
dimecres 7 de febrer a les 20h
a càrrec de Joan Maria Pujals, escriptor

GALERIA JOSE DE IBARRA

Horari: 11 a 14h / 17 a 20h (de dimarts a divendres)

C/ Aragó 232-234 (cant. Balmes, 59) 08007 Barcelona Tel. (+34) 93 451 20 52
mail: galeria.josedebarra@gmail.com ■ <http://www.galeriajosedebarra.com>

L'obra de Josep Icart, un cop superada l'etapa fosca, és fresca, lluminosa, marcada pel ritme d'un traç àgil i sensitiu que flueix instintivament i esdevé el nexa ideal entre la seva realitat anímica més pregona i la realitat exterior de la natura que amb la seva particular abstracció interioritza i interpreta.

Raquel Medina

Dra. en Història de l'Art,
crítica i comissària d'exposicions

Pueblo blanco. 97 x 130 cm. Acrílic sobre tela

